

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 3. travnja 2026.

Analiza presude

Gašparini protiv Hrvatske
Zahtjev br. 5605/21

čl. 6. stavak 1. Konvencije - pravo na pristup sudu

*Apsolutna nemogućnost osporavanja disciplinske mjere zabrane lova
pred nacionalnim sudovima
predstavlja povredu prava na pristup sudu*

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud), zasjedajući u odboru od 3 suca, 17. lipnja 2025. objavio je presudu u kojoj je utvrdio da je podnositelju povrijeđeno pravo na pristup sudu zajamčeno člankom 6. stavkom 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija).

Zbog nanošenja štete ugledu, nakon provedenog disciplinskog postupka, Lovačko društvo iz Poreča izreklo je podnositelju zahtjeva disciplinsku mjeru zabrane lova svih vrsta divljači u trajanju od dvije godine. Protiv te odluke podnositelj je podnio žalbu koju je Upravni odbor Lovačkog društva odbio kao neosnovanu. Podnositelj je potom pred Općinskim sudom u Puli pokrenuo parnični postupak zahtijevajući poništenje izrečene disciplinske mjere te naknadu pretrpljene imovinske i neimovinske štete. Taj sud se proglasio nenadležnim i odbacio tužbeni zahtjev koji se odnosio na poništenje disciplinske mjere. Odluku Općinskog suda je povodom žalbe podnositelja potvrdio Županijski sud u Puli.

Pozivajući se na praksu Europskog suda (*Lovrić protiv Hrvatske*, br. 38458/15, 4. travnja 2017.), podnositelj je u ustavnoj tužbi prigovorio da je odbacivanje njegove tužbe zbog apsolutne nenadležnosti predstavljalo povredu prava na pristup sudu. Smatrajući da ograničenje prava na pristup sudu u njegovu predmetu nije bilo nerazmjerno, Ustavni sud je odbio ustavnu tužbu navodeći da podnositelj nije iznio nijedan argument koji bi mogao navesti Ustavni sud da dovede u pitanje poštenost disciplinskog postupka ili ukazuju na to da su navodne nepravilnosti bile toliko ozbiljne da su zahtijevale sudske preispitivanje.

Pred Europskim sudom podnositelj je prigovarao nemogućnosti osporavanja disciplinske mjere zabrane lova, smatrajući da takva situacija predstavlja povredu njegova prava na pristup sudu.

Dopuštenost

Europski sud je ponovio da se člankom 6. Konvencije svakome jamči pravo da pred sud iznese prigovor u vezi sa svojim građanskim pravima i obvezama. Posljedično, pravo na pristup sudu štiti se samo kada postoji „spor“ o određenom „građanskom pravu ili obvezi“ za koje se može reći da je priznato u domaćem pravu. Predmetni spor mora biti stvaran i ozbiljan; može se odnositi na postojanje prava ili na njegov opseg i način ostvarivanja, a ishod postupka mora

biti izravno odlučujući za pravo o kojemu je riječ ([Baka protiv Mađarske \[VV\]](#)¹, br. 20261/12, stavak 100., ESLJP 2016).

U predmetu podnositelja Europski sud je utvrdio primjenjivost građanskog aspekta članka 6. stavka 1. Konvencije. Naime, pravo na lov navedeno je kao pravo člana društva u statutu Lovačkog društva čiji je podnositelj bio član. Ujedno, Zakon o udrugama² propisuje mogućnost da članovi udruge, nakon iscrpljenja relevantnih pravnih sredstava o okviru udruge, mogu podnijeti građansku tužbu pred domaćim sudom radi zaštite svojih prava propisanih statutom udruge. Stoga hrvatsko pravo pruža pravnu zaštitu članovima udruga kako bi sudskim putem zaštitili svoja prava koja proizlaze iz statuta. Dodatno, postupak kojem je podnositelj prigovorio odnosio se na stvaran i ozbiljan spor o njegovu pravu na lov, a ishod postupka bio je izravno i odlučujuće povezan s tim pravom.

Konačno, iz postojeće prakse Europskog suda proizlazi da je pravo na lov „pravo građanske naravi“ ([Könkämä i 38 drugih Saami sela protiv Švedske](#), br. 27033/95, odluka Komisije od 25. studenoga 1996., DR 87, str. 85.).

Osnovanost

Pravo na pristup sudu nije apsolutno te može podlijegati ograničenjima, ali samo u mjeri u kojoj ta ograničenja ne narušavaju samu bit tog prava. Stoga ograničenje prava na pristup sudu nije spojivo s člankom 6. stavkom 1. Konvencije ako se njime ne teži: (i) ostvarenju legitimnog cilja te ako (ii) ne postoji razuman odnos razmjernosti između upotrijebljenih sredstava i cilja kojem se teži (vidi [Lovrić protiv Hrvatske](#) (br. 38458/15, stavci 69., 71.-73., od 4. travnja 2017.)). Europski sud je potom utvrdio da je podnositelj u nacionalnom postupku bio lišen prava na pristup sudovima jer su domaći sudovi smatrali da nisu nadležni ispitati odluke Lovačkog društva o zabrani lova podnositelju. Analizirajući takvo ograničenje, Sud je prihvatio da je ono imalo legitiman cilj – poštovanje autonomije udruga. Organizacijska autonomija udruga predstavlja važan aspekt slobode udruživanja zaštićene člankom 11. Konvencije ([Sindicatul „Păstorul cel Bun” protiv Rumunjske \[VV\]](#), br. 2330/09, stavci 136.-138., ESLJP 2013).

Sukladno praksi Suda, udruge moraju imati mogućnost primjene stegovnih mjera, pa i do razine isključenja člana, bez straha od vanjske intervencije. Međutim, sloboda udruživanja nije neograničena, pa se miješanje države u unutarnje odnose udruga ne može u potpunosti isključiti, osim kada je riječ o manjim povredama statuta ili unutarnjih pravila udruge ([Bilan protiv Hrvatske \(odl.\)](#), br. 57860/14, stavci 29.–31., 20. listopada 2020.) Disciplinska mjera izrečena podnositelju lišila ga je prava na lov tijekom dvije godine, a to pravo proizlazi iz njegova članstva u Lovačkom društvu. Europski sud smatrao je da to pravo predstavlja bitan aspekt članstva u društvu te je vjerojatno bilo i glavni razlog podnositeljeva članstva.

Stoga, apsolutnu nemogućnost podnositelja da pristupi sudu radi osporavanja disciplinske odluke Lovačkog društva Europski sud nije smatrao razmjernom legitimnom cilju, zaključivši da je takvo ograničenje narušilo samu bit podnositeljevog prava na pristup sudu.

Slijedom navedenog, Europski sud je utvrdio povredu članka 6. stavka 1. Konvencije i podnositelju je dosudio 4.000 EUR na ime naknade neimovinske štete.

¹ Sažetak presude dostupan je i na [hrvatskom jeziku](#).

² Članak 42. Zakona u udrugama (Narodne novine 74/2014)

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2026. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava